

[Arbejdsministeren.]

centrale, eller om der måske i lige så høj grad kan være tale om, at man skal begynde med de perifere anlæg og så indrette dem således, at de dels kan virke autonomt, dels kan samkøres med de centrale anlæg.

Disse spørgsmål er det ikke let at svare på, og der er altså ikke kommet en besvarelse fra undervisningsministeriet, som i første instans skal tilvejebringe dette vurderingsgrundlag for regeringen. Når det sker, vil der blive taget stilling til Hermansen-udvalgets betænkning, og så håber jeg, vi får en langsigtet koordination, hvor vi ikke i samme grad som hidtil behøver at tage stilling sag for sag.

Lysholt Hansen: Jeg vil indledningsvis gerne rette en hjertelig tak til finansministeren for vejledning med hensyn til ordvalg og stemmeføring her fra talerstolen. Måske må jeg helt spagfærdigt ytre min tvivl om, hvorvidt netop finansministeren er den rette vejleder med hensyn til god takt og tone herinde i tinget; det tydede svarene i hvert fald ikke på, for ministeren svarede jo ikke på de spørgsmål, jeg stillede. Det synes jeg ikke vi kan være tjent med, for det er jo ikke sådan, at jeg kan kalde ministeren til et samråd i finansudvalget om denne sag; det er i dag, den afgøres, højtærede finansminister. Jeg fik svaret fra arbejdsministeren i lørdags; det er i dag, vi skal have at vide, på hvilket grundlag vi tager stilling. Når vi har stemt her i eftermiddag, er denne bevilling afgjort og der er ikke mulighed for at standse den. Derfor hjælper det ikke, at finansministeren henviser til et eventuelt senere samråd.

Lad mig i øvrigt sige, at jeg sagde ikke, det var halsløs gerning at formå nogen minister til at give oplysninger; lad være med, højtærede minister, at fordreje, hvad der siges fra denne talerstol. Jeg sagde, at jeg troede, det var halsløs gerning at få nogen til at påtage sig ansvaret for de fejltagelser, der er foretaget her, og det er noget helt andet.

Jeg vil dernæst gerne sige til finansministeren: hvad er det dog for en argumentation? Det cirkulære, der er udsendt i 1964 af finansminister Poul Hansen — jeg spørger finansministeren — er det ikke hidtil blevet fulgt, gælder det ikke stadig væk, eller er

det trukket tilbage? Gælder det, så står der i det, at statslige styrelser og institutioner kun kan indgå aftaler om anskaffelse eller leje af elektronisk databehandlingsmateriel efter forudgående, tyk streg under forudgående forelæggelse og forudgående godkendelse fra finansministeriet. Gælder dette cirkulære ikke mere? (*Afbrydelse af den fg. finansminister [Ninn-Hansen]*) Det er netop lige det, der ikke er sket, og det er netop det, jeg udtrykkelig vil have klarhed over. Hvorfor er dette køb ikke forud blevet meddelt finansministeriet? Risø skriver kontrakt om anlægget i december måned 1968. I den redegørelse, arbejdsministeren har sendt finansudvalget, oplyser han, at finansministeriet først bliver orienteret om sagen den 14. februar 1969, altså 1½-2 måneder efter, og der står udtrykkelig i cirkulæret, at ingen styrelser kan købe, bestille eller leje uden forud at have spurgt finansministeriet. Det er altså ikke sket, og det er det, vi må have klarhed over.

Dernæst — og det har jeg heller ikke fået noget svar på — spurgte jeg finansministeren: hvorfor er denne ansøgning ikke gået den regelrette vej fra finansministeriet til høring i administrationsrådet? Jeg fik heller ikke svar på, om der i de bemærkninger, vi har fået fra arbejdsministeren, er kastet et odiøst skær på civilingeniør Rømer. Har han godkendt denne handlingsfacon uden om administrationsrådet på administrationsrådets vegne? Jeg fik ikke svar af finansministeren på, om administrationsrådet havde henvendt sig om denne sag til finansministeriet. Det vil jeg tro, for normalt handler vore embedsmænd og sikkert også civilingeniør Rømer i denne henseende fuldt loyalt, men hvorfor er administrationsrådet så ikke blevet spurgt? Der er mange mystiske ting i denne sag.

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at det hele bliver efterhånden også i denne sag så indviklet, at selv ministrene ikke aner, hvilke årstal der nævnes, de nævner dem fuldkommen forskelligt, f. eks. med hensyn til hvor gammelt anlægget på Risø er. I det notat, vi har fået fra arbejdsministeren, står der, at det er fra 1962. I betænkningen står der, det er fra 1960, og nu oplyser undervisningsministeren, det er fra 1961. Ja, sådan er de oplysninger, vi får, ikke alene hvad tallene angår: mangel-